

1. OPIS OGÓLNOBUDOWLANY.

1.1. RYS HISTORYCZNY.

Historia sieradzkiej Ochotniczej Straży Pożarnej sięga czasów Królestwa Polskiego, kiedy to w dniu 18 września 1875 r. z inicjatywy zasłużonych dla miasta obywateli (m.in. lekarza Józefa Stanisławskiego, przemysłowca Bronisława Krzyżanowskiego i właściciela browaru Stanisława Danielewicza) podjęto uchwałę o powołaniu Towarzystwa Ochotniczej Straży Ogniowej. Faktyczną działalność straży, jako organizacja społeczna, rozpoczęła 28 stycznia 1876 r. i liczyła wówczas 69 członków czynnych. W roku 1879 przy ul. Krakowskie Przedmieście wzniesiono murowaną parterową remizę (na narzędzia pożarnicze) oraz drewnianą wspinalnię usytuowaną na pobliskim placu ćwiczebnym. Od 1893 r. sieradzka straż była członkiem Cesarsko-Rosyjskiego towarzystwa Pożarniczego. W okresie I wojny światowej, w czasach okupacji niemieckiej straż zaprzestała swej działalności, którą wznowiła dopiero na początku 1916 r. Rok później stała się członkiem Związku Floriańskiego. W 1918 r. opracowano projekt rozbudowy remizy, który realizowany był w latach 1921-1927. Nadbudowana i powiększona w kierunku północnym i południowym bryła budynku, wzbogacona dodatkowo o strzelistą wieżę obserwacyjną i niewielką dobudówkę w formie dwuarkadowego podcienia na dachu, na którym zorganizowany został taras z ażurową balustradą, zyskała reprezentacyjną formę architektoniczną. Parter zajmowały garaże, na piętrze zorganizowano nowoczesną widowiskową. Obiekt pierwotnie był nie otynkowany i przykryty dachówką ceramiczną karpiówką ułożoną w koronkę. Od strony ulicy Krakowskie Przedmieście elewacja zewnętrzna (fasada) rozczłonkowana pilastrami oraz wzbogacona gzymsami i wykonywanymi w kształtek ceglanych fryzami ząbkowymi podkreślającymi łukowe wykroje wrót wjazdowych do garaży. Elementem podkreślającym reprezentacyjny charakter fasady była także forma stolarki otworowej. W sposób szczególny, opracowane zostały skrzydła drzwi w arkadowym podcieniu (zachowane do dnia dzisiejszego) z architektoniczną dekoracją snycerską. Wzdłuż elewacji wschodniej, na poziomie piętra, osadzony był zewnętrzny balkon. W czasie II wojny światowej na polecenie władz niemieckich reaktywowano sieradzką jednostkę jako tzw. pomocniczą straż pożarną. Po wyzwoleniu spod okupacji w 1945 r. wznowiono działalność straży jako organizacji społecznej. W 1948 r. powiększono budynek remizy nadając jej obecny kształt. Od strony wschodniej dobudowano dwukondygnacyjne skrzydło, w którym na parterze zorganizowano pomieszczenia magazynowo-gospodarcze, a na piętrze biurowo-administracyjne. Od 50-tych lat XX w. część remizy została adaptowana dla potrzeb kina „Nysa”. Budynek remizy jest nadal siedzibą Ochotniczej Straży Pożarnej, której funkcja od roku 1978 r. (daty powołania w Sieradzu Zawodowej Straży Pożarnej) sprowadza się do działań prewencyjnych i reprezentacyjnych.

Zdj nr 1- *Widok ogólny budynku OSP od strony ul. Krakowskie Przedmieście*

Zdj nr 2- *Widok elewacji bocznej od strony ul. Podrzecze*

Zdj nr 3- Widok budynku od strony podwórka

2. OBLICZENIA STATYCZNE

Biorąc pod uwagę remont dachu związany ze zmianą pokrycia dachowego dokonano obliczeń wiązarów dachowych przyjmując do obliczeń projektowany układ warstw. Obliczenia wykonano w celu ustalenia nośności głównych elementów konstrukcyjnych. Zakładając schematy statyczne przyjęto możliwość przesuwu na murach zewnętrznych i wszystkie normowe obciążenia stałe i użytkowe. Obliczenia zamieszczono w załączniku nr 2.

Dokonano również obliczeń stropu nad pomieszczeniem garaż. Dokonano obliczeń dla najbardziej niekorzystnego schematu statycznego (załącznik nr 1). Obliczenia wykonano w oparciu o istniejący układ warstw stropowych oraz rodzaj obecnego użytkowania pomieszczeń.

3. PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY REMONTU BUDYNKU OSP W SIERADZU

3.1. Dane ogólne.

W ramach prac związanych z remontem budynku Ochotniczej Straży Pożarnej projektuje się remont wypraw tynkarskich ścian zewnętrznych, detali architektonicznych, wymianę pokrycia dachowego oraz wzmocnienie ścian zewnętrznych przez usztywnienie więźby dachowej. Konieczne jest również wykonanie prac towarzyszących niezbędnych z uwagi na kolejność robót

budowlanych co wpływa na poprawność wykonanych prac i realizację zadań zgodnie ze sztuką budowlaną. W ramach prac towarzyszących należy wykonać następujące roboty:

- oczyszczenie i uporządkowanie przestrzeni poddasza i wieży;
- demontaż instalacji odgromowej, istniejącego pokrycia oraz obróbek blacharskich;
- remont konstrukcji więźby dachowej;
- impregnacja środkami owado- i grzybobójczymi konstrukcji więźby dachowej oraz konstrukcji ścian latarni na wieży;
- remont kominów;
- wymiana pokrycia dachowego;
- montaż instalacji przeciwpożarowej w poziomie poddasza nieużytkowego;
- remont elewacji wraz z odtworzeniem detali architektonicznych;
- naprawa bądź wymiana stolarki okiennej i drzwiowej (w zależności od stanu zachowania);
- remont balkonu nad arkadowym podcieniem;
- remont schodów zewnętrznych od strony podwórka;

Doboru rozwiązań materiałowo-kolorystycznych dokonano w oparciu o analizę rozwiązań wykonanych pierwotnie oraz obecnie. Celem prac związanych z remontem jest przede wszystkim przywrócenie walorów estetycznych obiektu oraz zatrzymanie pogłębiających się procesów destrukcyjnych budynku dotyczących jego zewnętrznych elementów.

3.2. Ściany zewnętrzne.

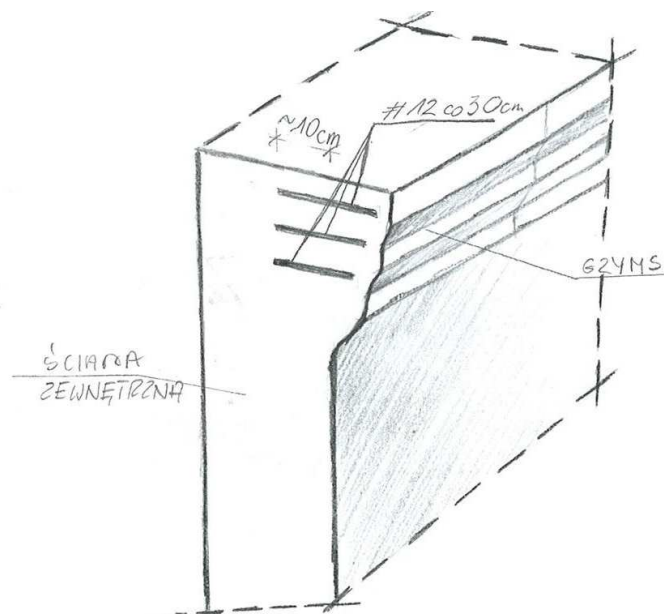
Ze względu na dobrze utrzymane ściany zewnątrz (brak wyraźnych spękań oraz innych powodów świadczących o złej pracy tego ustroju konstrukcyjnego) nie przewiduje się prac remontowych związanych z naprawą murów w kontekście samej konstrukcji. Pracom remontowym należy natomiast poddać okładzinę zewnętrzną wykonaną z tynku cementowo-wapiennego oraz tynku typu baranek pokrytego farbą. Znaczne ślady zużycia wskazują również gzymsy profilowane. Celem projektowych prac jest przywrócenie właściwości ochronno-dekoracyjnych położonej wcześniej powłoki, która na skutek działania różnych czynników uległa zniszczeniu. Renowacja będzie polegać na naprawie i uzupełnieniu istniejącej okładziny z tynku cementowo-wapiennego wraz z wykonaniem nowej powłoki malarskiej.

W ramach powyższych prac projektuje się następujący zakres robót:

- wszelkie prace związane z wykonaniem prac remontowych elewacyjnych należy poprzedzić pracami remontowymi dotyczącymi dachu, balkonu, oraz stolarki okiennej i drzwiowej;
- skuć w całości wyprawę zewnętrzną ścian typu baranek oraz zbadać stan tynków cementowo-wapiennych przez ostukiwanie z poziomu rusztowań;

- w przypadku wadliwego zespolenia z podłożem wszelkie luźno pozostające elementy wyprawy tynkarskiej (tynku cementowo-wapiennego) należy odkuć oraz starannie oczyścić z kurzu oraz pyłu. Zakłada się całkowite skucie tynku cementowo wapiennego na wieży ze względu na jego znaczne uszkodzenia, w pozostałej części budynku przyjęto konieczność uzupełnienia tynku w 30% powierzchni;
- na etapie prowadzenia prac, w przypadku odkrycia miejsc zakażenia mikrobiologicznego (zielone plamy kolonii glonów i zielenic oraz szaroczarne skupiska grzybów i porostów) należy przeprowadzić zabieg dezynsekcji preparatem biobójczym np. KEIM Algicid Plus bądź równoznacznych. Aplikację preparatu należy nanosić metodą natryskową. Głęboko zakażone podłoże wymaga nasączenia struktury tynku oraz wykonanie badań sprawdzających skuteczność zabiegu. Czynności te należy wykonać przed rozpoczęciem kolejnych procesów technologicznych w celu zniszczenia mikroflory także w stadium zarodkowym we wszystkich miejscach porażonych grzybami oraz porostami;
- wszelkie ubytki i luźno pozostające cegły w warstwie cokołowej budynku oraz w słupie bramie wjazdowej należy przemurować;
- zaimpregnować ubytki w tynku zewnętrznym środkiem zwiększającym przyczepność podłoża;
- uzupełnić ubytki tynków (zagłębienia, dziury oraz duże nierówności) stosując w tym celu tynk cementowo-wapienny. Zakłada się uzupełnienie tynków cementowo-wapiennych w 30% powierzchni oraz na całej powierzchni ścian wieży;
- przygotować podłoże do wykonania wyprawy zewnętrznej poprzez odpowiednie zagruntowanie wszystkich powierzchni preparatem np. KEIM Putzgrunt MT bądź równoznacznym;
- w celu uzyskania jednakowej gładkiej faktury powierzchni elewacji zastosować renowacyjny tynk cienkowarstwowy wapienno-cementowy np. KEIM Universalputz bądź równoznaczny;
- należy pamiętać o zachowaniu lub częściowym odtworzeniu elementów wystroju architektonicznego, szczególnie detali elewacji w tym gzymsu międzykondygnacyjnego, gzymsu koronującego pod okapem, podokienników oraz zdobień koronujących bramy garażowe;
- w przypadku stwierdzenia licznych ubytków gzymsu należy je zrekonstruować zgodnie z załączonym Rysunkiem poglądowym nr 1. Rysunek poglądowy należy traktować jako schemat pokazujący zasadę wzmacniania oraz kształt gzymsu. Szablon niezbędny do rekonstrukcji gzymsów należy wykonać na placu budowy na bazie istniejącego gzymsu. W ramach prac związanych z rekonstrukcją gzymsu projektuje się następujący zakres prac:
 - z poziomu rusztowań dokonać oceny gzymsów poprzez ostukiwanie;
 - wszystkie wadliwe zespolenia z podłożem należy odkuć oraz starannie oczyścić z kurzu oraz pyłu;
 - zaimpregnować środkiem zwiększającym przyczepność;

- nawiercić w ścianach zewnętrznych otwory celem montażu prętów gwintowanych #12 w trzech rzędach (na całej wysokości gzymsu) w rozstawie co 30cm;
- wykonać formę z elementów drewnianych celem wiernego odtworzenia kształtu gzymsu;
- wykonać metodami narzutu wypełnienie gzymsu wykorzystując np. KEIM Kalkputz Grob i powierzchniowego np. Universalputz Fein 0,6mm;
- formą drewnianą profilować kształt gzymsu do momentu uzyskania pierwotnego kształtu gzymsu;

Rys. poglądowy nr 1- Schemat wzmocnienia gzymsów o znacznych ubytkach

- wykonać powłokę malarską farbami mineralnymi zgodnie z projektem kolorystyki. Dopuszcza się wykonanie zewnętrznej powłoki z tynku cienkowarstwowego barwionego w masie np. KEIM Exclusiv wg projektu kolorystyki.

- poddać procesowi hydrofobizacji cokół budynku mającemu na celu nadanie mu cech odpychania wody. Hydrofobizację cokołu należy wykonać odpowiednimi preparatami metodą nanoszenia pędzlem lub natryskową. Przeciwwskazaniem do wykonania powierzchniowej hydrofobizacji jest zbyt duże zasolenie muru. Wykonanie powłoki hydrofobowej spowodowałoby wówczas odsunięcie w głąb przegrody płaszczyzny odparowywania i wytrącania się kryształków soli, zwiększyła by się w tym miejscu ich koncentracja. W konsekwencji może to prowadzić do oderwania się zahydrofobizowanej warstwy.

UWAGA Podczas prowadzenia prac remontowych w obrębie elewacji budynku dopuszcza się zdemontowanie detalu przedstawionego na *zdjęciu nr 4* oraz ponowne jego zamontowanie po zakończeniu robót budowlanych.

Zdj. nr 4 Widok zabytkowego elementu budynku OSP

3.3. Wieżba dachowa.

W chwili obecnej wieżba dachowa jest w średnim stanie technicznym. Tylko pojedyncze elementy wykazują konieczność wymiany lub remontu. W ramach prac związanych z remontem wieżby dachowej przewiduje się następujący zakres prac:

- zdemontować instalację odgromową;
- zdemontować istniejące pokrycie dachu;
- przystąpić do demontażu elementów deskowania dachu;
- zdemontować deskowanie dachu. Część deskowania nadających się do ponownego wbudowania należy składować na przekładkach z papy w miejscu zadaszonym i z dostępem przewiewu powietrza. Zakłada się ponowne wykorzystanie 50% deskowania istniejącego;
- z uwagi na ograniczone możliwości dostępu w przestrzeni poddasza nieużytkowego należy na etapie wykonawstwa dokonać typowania elementów drewnianych nadających się wymiany bądź na prawy. Przyjmuję się, że należy wymanić bądź poddać naprawie około 30% elementów konstrukcyjnych wieżby dachowej. Prace naprawczo-konserwatorskich wieżby dachowej należy wykonać zgodnie z rysunkami poglądowymi w poniższej części opracowania.
- przystąpić do wykonania dodatkowych ściąгов wzmacniających. Ściąg wykonać z pręta stalowego o średnicy 16mm na śrubę rzymską. Należy montować go do murłat wykorzystując w tym celu płaskownik 10x120x600mm i prowadzić w poziomie Sali zabaw pod kątem prostym do powierzchni ścian nośnych piętra;
- wszelkie elementy drewniane należy poddać powierzchniowemu oczyszczeniu wraz z końcową impregnacją;

- wszelkie nowo wbudowane elementy drewniane oraz istniejące należy zabezpieczyć stosując w tym celu środki owado- i grzybobójcze oraz ogniochronne np. HylotoxQ + Ogniochron (Altax) bądź środki równoznaczne;
- wykonać pełne deskowanie dachu deskami o gr. 2,5 cm uprzednio zaimpregnowanymi środkami owado- i grzybobójczymi oraz ogniochronnymi np. HylotoxQ + Ogniochron (Altax) bądź środkami równoznacznymi;
- wykonać izolację z membrany strukturalnej np. Eurovent Metallic pod pokrycie z blachy cynkowo-tytanowej;
- wykonać izolację termiczną z wełny mineralnej gr. 25cm (15cm + 10cm) na ruszcie drewnianym;
- zamontować czujniki instalacji przeciwpożarowej w poziomie poddasza nieużytkowego → zgodnie z projektem instalacji elektrycznej w dalszej części opracowania;
- wykonać podesty komunikacyjne w strefie poddasza nieużytkowego;
- wykonać prace dekarские związane z montażem pokrycia dachu → patrz punkt 5.4;

UWAGA:

Wszelkie drewniane elementy należy przed wbudowaniem zabezpieczyć środkiem owado- i grzybobójczym oraz ogniochronnym np. HylotoxQ + Ogniochron (Altax) bądź równoznacznych łącząc za pomocą kołków drewnianych. Do wykonania więźby oraz pozostałych elementów drewnianych zastosować drewno sosnowe klasy C18. Należy zwrócić uwagę aby wbudowywane elementy były okorowane na całej swojej długości co pozwoli uniknąć rozwoju owadów w przyszłości.

3.4. Dach.

Prace związane z remontem dachu należy przewidzieć w czasie dogodnych warunków atmosferycznych. Prace prowadzić etapami nie dopuszczając do odsłonięcia dużych połaci dachowych. W ramach prac związanych z remontem dachu należy:

- zdemontować obróbki blacharskie w tym istniejące elementy odwodnienia dachu;
- zdemontować istniejącą instalację odgromową;
- zdemontować istniejące pokrycie dachu;
- przystąpić do prac naprawczych związanych z remontem kominów → patrz punkt 5.7;
- wykonać prace związane z remontem więźby dachowej → patrz punkt 5.3;
- wykonać pokrycie dachu z blachy cynkowo-tytanowej patynowanej (zgodnie z projektem kolorystyki), grubości 0,7mm, montując jej poszczególne elementy

zgodnie z instrukcją producenta. Projektowany układ warstw pod pokrycie z blachy:

blacha cynkowo-tytanowa patynowana gr. 0,7mm układana na rąbek
membrana strukturalna np. Eurovent Metalic
deskowanie pełne
istniejąca konstrukcja więźby dachowej / wełna mineralna gr. 15 cm
ruszt drewniany / wełna mineralna gr. 10 cm

- wykonać pokrycie dachu z papy termozgrzewalnej na deskowaniu pełnym o następującym układzie warstw:

1 x papa termozgrzewalna wierzchniego krycia
1 x papa termozgrzewalna podkładowa
deskowanie pełne
istniejąca konstrukcja/wełna mineralna gr. 25cm

- zamontować obróbki blacharskie wykonane z blachy cynkowo-tytanowej patynowanej gr. 0,6mm;
- zamontować barierki śniegowe;
- zamontować elementy odwodnienia dachu → patrz punkt **5.5**;
- zamontować instalację odgromową → patrz projekt branżowy w dalszej części opracowania;

UWAGA: W ramach opracowania projektuje się pozostawienie pokrycia wieży oraz jej ścian z istniejącej blachy miedzianej. Dopuszcza się jednak, w przypadku złego stanu technicznego, wymianę tego pokrycia na blachę cynkowo-tytanową patynowaną. Stan techniczny istniejącego pokrycia należy określić na etapie prowadzenia prac w obrębie dachu.

UWAGA: Przed wbudowaniem konkretnych rozwiązań materiałowo-kolorystycznych należy ich wybór każdorazowo ustalić z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Sieradzu. Wybór materiałów oraz wybranych kolorów należy potwierdzić wpisami do dziennika budowy.

3.5. Elementy odwodnienia dachu.

W ramach prac związanych z odprowadzeniem wód deszczowych projektuje się następujące rodzaje robót:

- zdemontować istniejące elementy odwodnienia dachu;
- wykonać prace remontowe związane z remontem dachu → patrz punkt 5.4;
- zamontować nowe rynny z blachy cynkowo-tytanowej o przekroju Ø150;
- zamontować nowe rury spustowe PCV o przekroju Ø125;
- poszczególne elementy odwodnienia dachu należy montować zgodnie z instrukcją producenta;
- podczas montażu rynien zwracać szczególną uwagę na montaż na odpowiedniej wysokości w stosunku do połaci dachu. Rynny nie powinny wystawać poza płaszczyznę, która stanowi przedłużenie dachu. W przeciwnym wypadku mogą one jedynie stanowić oparcie dla zalegającego na dachu śniegu;
- rynny powinny wystawać poza zakończenie połaci dachowej połową swej szerokości w taki sposób, aby spływająca woda zawsze trafiała do rynny;

3.6. Stolarka okienna i drzwiowa

W związku z występowaniem znacznych uszkodzeń stolarki okiennej projektuje się w ramach opracowania częściową wymianę oraz remont wskazanej stolarki okiennej. Projektuje się wykonanie stolarki okiennej przeznaczonej do wymiany z PCV w okleinie drewnopodobnej w kolorze orzech. W ramach prac remontowych stolarki metalowej należy poddać wymianie oszklenie okna, natomiast ramkę stalową poddać oczyszczeniu oraz malowaniu.

Przed wykonaniem stolarki okiennej i drzwiowej jej wymiary należy pobrać z natury. W ramach prac związanych ze stolarką okienną i drzwiową należy:

- zabezpieczyć teren przed dostępem osób trzecich;
- przyszły wykonawca przed przystąpieniem do wykonania okien powinien sprawdzić samodzielnie w naturze ich wymiary;
- zdemontować stolarkę okienną i drzwiową przewidzianą do wymiany;
- osadzić, w tak przygotowanych otworach nowoprojektowane okna z PCV z szybą ciepłą o wsp. $U=1,1 \text{ W/m}^2\cdot\text{K}$ o układzie szprosów zgodnym z rysunkiem P-13;
- oczyścić istniejące ramki stalowe okien podlegających remontowi, pomalować zgodnie z projektem kolorystyki w kolorze grafitowym oraz poddać oszkleniu;
- osadzić, w tak przygotowanych otworach stolarkę drzwiową podlegającą wymianie, o układzie oraz kolorystyce zgodnej z rysunkiem P-14. Drzwi typowane do wymiany należy wykonać jako drewniane za wyjątkiem drzwi balkonowych D11 projektowanych z PCV w okleinie drewnopodobnej w kolorze orzech;
- wrota od strony podwórka wykonać jako drewniane o układzie nawiązującym do wrót w elewacji frontowej. Zaprojektowano wrota w kolorze orzech;
- zamontować parapety wykonane z blachy cynkowo-tytanowej patynowanej;

- ościeżnice okien i drzwi mocować do ścian za pośrednictwem kotew stalowych. Rozstaw kotew na długości ościeży winien być nie większy niż 100cm;
- styki ramy okna z ościeżnicami uszczelnić pianką poliuretanową;
- ubytki tynku ościeży uzupełnić zaprawą cementowo-wapienną a następnie pomalować;
- zamontować nowe obróbki blacharskie wykonane z blachy cynkowo-tytanowej;

W ramach prac związanych z renowacją stolarki drzwiowej należy:

- oczyścić z istniejących powłok stolarkę drzwiową nie typowaną do wymiany z zachowaniem należytej ostrożności podczas wykonywania prac ze względu na występującą substancję zabytkową;
- uzupełnić brakujące oraz wymienić zużyte elementy;
- zaimpregnować istniejącą stolarkę środkiem owado- i grzybobójczym np. HylotaxQ (ALTAX) oraz środkiem np. Altaxin Olej do drewna (ALTAX) w kolorze orzech bądź równoznacznymi w celu zabezpieczenia przed zmiennymi warunkami pogodowymi oraz promieniami UV;

UWAGA

Na etapie prowadzenia robót budowlanych związanych z renowacją zabytkowych drzwi D1 wykonać odkrywkę powłoki malarskiej w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki drzwi. W przypadku braku ustalenia pierwotnego koloru dopuszcza się pomalowanie drzwi w kolorze orzech (np. olej do drewna ALTAX). Przed zastosowaniem konkretnego produktu należy uzyskać akceptację WUOZ o/Sieradz.

3.7. Kominy.

Biorąc pod uwagę zły stan techniczny kominów projektuje się ich rozebranie do poziomu stropu nad I piętrem (alternatywnie jeżeli występuje nad II piętrem) oraz ich odtworzenie. Kominy należy wykonywać zgodnie ze sztuką budowlaną. Podczas prowadzenia prac budowlanych należy zwrócić szczególną uwagę na odpowiednie wyprofilowanie gzymsów czapek kominowych. W ramach prac związanych z remontem kominów projektuje się następujący zakres prac:

- prace związane z remontem kominów prowadzić etapowo po odsłonięciu połaci dachowych;
- odkuć warstwę tynku cementowo-wapiennego kominów znajdujących się nad pokryciem dachowym oraz w przestrzeni strychu nieużytkowego;
- zdemontować istniejące kominy w przestrzeni strychu nieużytkowego. Prace rozbiórkowe kominów prowadzić z należytą ostrożnością zaczynając prace od góry oraz posuwając się ku dołowi;
- wymurować kominy wentylacyjne z cegły ceramicznej pełnej zachowując miejsce poprzedniego wbudowania;
- w celu zapewnienia prawidłowego ciągu wentylacyjnego w przestrzeni ponad dachowej wykonać kratki wentylacyjne, które montować na przelot z dwóch przeciwnych boków komina. Otwory wentylacyjne należy zabezpieczyć kratkami chroniącymi przed możliwością zanieczyszczenia wlotów komina;
- wykonać czapki betonowe na kominach (zabezpieczające przed zamakaniem otworów wentylacyjnych) oraz obróbki blacharskie z blachy powlekanej;

3.8. Balkon.

Nieprawidłowo wykonane spadki wylewki betonowej oraz prawdopodobny brak izolacji przeciwwilgociowej na balkonie skutkują zalewaniem ścian zewnętrznych prowadzących do powstawania wilgoci w pomieszczeniach remizy. W związku z tym projektuje się remont balkonu. W ramach prac związanych z remontem należy:

- poddać pracom naprawczo-odtworzeniowym balustradę betonową balkonu w elewacji zachodniej;
- skuć wszystkie warstwy balkonu do wierzchu warstwy konstrukcyjnej;
- oczyścić z pyłu oraz kurzu powierzchnię warstwy konstrukcyjnej;
- zaimpregnować powierzchnię środkiem zwiększającym przyczepność podłoża;
- wykonać nowe warstwy posadzkowe balkonu nadając im odpowiedni spadek od budynku (1,5-2%);
- dla balkonu przyjęto następujący układ warstw;

hydroizolacja np. Styrbit 2000
emulsja bitumiczna do gruntowania
wylewka betonowa zbrojona siatką Ø6 co 15cm gr. 6-7cm ze spadkiem (1,5-2,0%)
papa termozgrzewalna
wylewka wyrównująca gr. 2-3cm
Istniejąca konstrukcja balkonu

3.9. Schody zewnętrzne.

Z uwagi na liczne spękania związane z długoletnią eksploatacją obiektu, wierzchnia warstwa schodów zewnętrznych od strony podwórka oraz od strony frontowej wymaga remontu. W ramach prac związanych z remontem schodów należy:

- skuć wierzchnią warstwę schodów tj. wylewkę betonową do wierzchu warstwy konstrukcyjnej;
- oczyścić z pyłu oraz kurzu powierzchnię warstwy konstrukcyjnej;
- zaimpregnować powierzchnię środkiem zwiększającym przyczepność podłoża;
- wykonać nową warstwę wylewki betonowej;
- od strony podwórka pomalować istniejącą barierkę metalową.

UWAGA Nie poddaje się pracom remontowym stopni schodów w elewacji frontowej. Remont schodów w elewacji frontowej obejmuje jedynie wymianę wierzchniej warstwy podestu betonowego.

3.10. Kolorystyka.

W chwili obecnej bazę kolorystyczną elewacji zabytkowego budynku Ochotniczej Straży Pożarnej stanowi kolor żółty, natomiast cokołu kolor ciemnobrązowy. Stolarka okienna i drzwiowa z zewnątrz wykonana w kolorze ciemnobrązowym i białym. Rynny i rury spustowe w kolorze ciemnobrązowym. Dach pokryty blachą na rąbek pomalowaną w kolorze bordowo-brązowym.

W ramach opracowania zaprojektowano kolorystykę elewacji budynku OSP w stonowanych kolorach. Dobór rozwiązań kolorystyczno-materiałowych miał na celu podkreślenie detali architektonicznych na tle stonowanych kolorów całości elewacji. Poniżej przedstawiono zestawienie kolorystyczne poszczególnych elementów zabytkowego budynku remizy.

ELEMENTY BUDYNKU	PROJEKTOWANA KOLORYSTYKA
Pokrycie dachowe	Blacha cynkowo-tytanowa patynowana
Elewacja budynku	Elewacja budynku zacierana na gładko, malowana w kolorze jasnoszarym np. KEIM 9514 bądź równoznaczne
Cokół budynku	Cokół budynku zacierany na gładko, malowany w kolorze szarym np. KEIM 9582 bądź równoznaczne
Stolarka okienna	Okna PCV w kolorze orzech, okna z ramką stalową w kolorze grafitowym
Stolarka drzwiowa	Stolarka drzwiowa w kolorze ciemnobrązowym (np. Altax Orzech)
Obróbki blacharskie	Obróbki blacharskie z blachy cynkowo-tytanowej patynowanej
Rynny i rury spustowe	Rynny wykonane z blachy cynkowo-tytanowej patynowanej, rury spustowe z PCV w kolorze imitującym blachę cynkowo-tytanową patynowaną
Detale architektoniczne elewacji – gzymsy	Detale architektoniczne elewacji w kolorze białym np. KEIM 9477 bądź równoznaczne

Podane w powyższym opracowaniu rozwiązania wskazujące konkretny produkt lub system są jedynie rozwiązaniami przykładowymi wskazującym konieczne do osiągnięcia parametry techniczne zastosowanego systemu. Dopuszcza się użycie innych równoważnych rozwiązań z zastosowaniem produktów dowolnego producenta pod warunkiem osiągnięcia parametrów technicznych lepszych lub co najmniej równych jak parametry proponowanego systemu.

Przed wbudowaniem (*zastosowaniem*) konkretnego systemu bądź też produktu należy uzyskać akceptację WSOZ o/Sieradz potwierdzoną wpisem do dziennika budowy oraz zgodę Wojewódzkiego Konserwatora dzieł sztuki.

4. UWAGI KOŃCOWE

- Przedmiotowy budynek wpisany jest do rejestru zabytków w związku z powyższym projektowany zakres robót remontowych każdorazowo należy uzgodnić z WSOZ o/Sieradz.
- W przypadku powstania wątpliwości czy niejasności dotyczących wykonywania projektowanych powyższym opracowaniem robót na przedmiotowym budynku należy zwrócić się do autora niniejszego opracowania w celu wyjaśnienia.
- Przed przystąpieniem do robót remontowych należy zobowiązać przyszłego wykonawcę do opracowania szczegółowej wewnętrznej instrukcji prowadzenia robót.

- Wszelkie roboty budowlane należy prowadzić pod nadzorem osoby uprawnionej do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.
- Na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27 sierpnia 2002r. 151 poz. 1256 podczas realizacji robót remontowych kierownik zobowiązany jest do opracowania tzw. „planu BIOZ”.
- Opracowanie niniejsze stanowi własność intelektualną autorów opracowania i nie może być publikowane w całości lub w części bez zgody autorów i bez uzgodnienia z nimi formy i treści takiej publikacji. Nie można opracowania wykorzystać do innych celów niż określony w opracowaniu .
- Powyższe opracowanie i zawarte w nim treści nie zwalniają potencjalnych wykonawców robót od szczegółowego zapoznania się z kartami technicznymi poszczególnych produktów i stosownymi Aprobatami Technicznymi oraz zaleceniami producenta systemu a także od przestrzegania wymogów Prawa Budowlanego, zasad sztuki budowlanej i przepisów BHP.
- W miarę postępu prac budowlanych prowadzić należy szczegółową dokumentację fotograficzną która powinna stanowić jeden z niezbędnych dokumentów odbiorowych.

5. LITERATURA

- [1] Praca zbiorowa: Ochrona budynków przez korozją biologiczną, Arkady, W-wa 2001 r.
- [2] Kozarski P. Konserwacja domu, PSMB, W-w 1997 rok.
- [3] Doleżał M. i M., Pieniążek Z.: „Grzyby pleśniowe w budynkach mieszkalnych”, wydawn. Łódź, SOSPGM - Inwestprojekt -1990.
- [4] Stramski Z.: „Chemiczne środki produkcji krajowej do ochrony drewna odgrzybiania murów”. Wydanie III zmienione uzupełnione. Wydawnictwo: Komitet Trwałości Budowli Z. G. PZITB Warszawa oraz Polskie Stowarzyszenie Mykologów Z. G.Wrocław-1994.
- [5] Stramski Z., Kunert J.: Zabezpieczenie budynku przed korozją biologiczną ze szczególnym uwzględnieniem obiektów uszkodzonych w wyniku powodzi, PZITB, W-w 1997 rok.
- [6] Stramski Z.: Czynniki degradacji, objawy zagrzybienia, przyczyny, rodzaje korozji biologicznej oraz szkodliwy wpływ mikroorganizmów na zdrowie ludzkie. Biul. Inf. „Użytkowanie, Konserwacja, Remonty” nr 2 - 3, Łódź, 1980 r.
- [7] Aleksandrowicz J., Dobrowolski J.: Skażenie grzybami toksynotwórczymi środowiska mieszkalnego a patogenezą białaczek, s. 79 - 85 Materiały III konf. Pt.: "Biozanieczyszczenia w budynkach a zdrowie", wyd. Politechnika Krakowska , Kraków 1983 r.
- [8] Gołębiowski Z.: Konstrukcje drewniane, PWN, W-wa 1978 rok.
- [9] PN- 80/B-02000 "Obciążenia budowli - zasady ustalania wartości".
- [10] PN- 82/B-02001 "Obciążenia stałe".

Sieradz, listopad 2013 rok